

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: JEsus op paa Korset stood

Citation: Kingo, Thomas: "JEsus op paa Korset stood", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 496. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid116290.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

JEsus op paa Korset stood, Og hannem forløb hans hellige Blood, Hans saar gjorde hannem stoor Pjne: Siv Ord hand taledede samme stund, Dem beholdt i Tankerne dine.

[2] Det Første Ord var saa barmhiertelig, Alt til sin Fader aff ^{*}497 Himmerig, Det er saa lysteligt at høre: Forlad dem Fader, de vide ey bedre, End hvad som de mig gjøre.

[3] Det Andet sagde hand til Moder sin, See Qvinde din Søn i steden min, Det || skal Johannes være: Johannes see du Moder din, Jeg vil dig hende befale.

[4] Dernest betænk hvor mild hand er, Mod alle dem hans Naade begier, Til Røveren sagde hand naadelig; Forvist skalt du i denne Dag Med mig i Paradiis blive.

[5] Det Fierde raabte hand saa græselig: Min Gud, min Gud, hvi forlodst du mig, I disse grumme Løvers hænder? Jeg pines og plages saa bitterlig, Saa plat er jeg Elende.

[6] I merke vel hvad det femte Ord var, Mig tørster sagde hand aabenbar, De skienkte hannem Ædike og Galde; Hannem tørstede alt effter vor salighed, Dend Drik hand drak for os alle.

[7] Der hand haffde drukket dend beeske Drik, Nu er fuld-kommet dend hellige Skrifft, Jeg haver det alt fremgaget; Hvad Propheterne have spaad om mig, Det er nu altsammen fuldkom-met.

[8] Saa raabte hand høyt over alle Mand: O Fader, ret nu befaler jeg min Aand I dine Guddommelige Hænder: Saa bøyede hand sit Hoved ned, Og saa sin Aand udsende.

[9] Da Høveds-Manden dette saae, Hannem siutes at Verden hun vilde forgaa, Der mørckedes Soel og Maane; Jorden hun skalff og rystedes ved, Thi Skaberen var i Vaande.

[10] Forvist er det og sandelig, Gud Faders Søn aff Himmerig, Som nu lide Død og Vaande; Forvist er det vor Frelser kier, Der nu gaff op sin Aande.

[11] De frygtede Gud saa inderlig, Og lovede Gud Fader i Himmerig, Det ville vi ogsaa gjøre: Hand haver sin Søn ey for os spart, Vi ville hannem troe og høre.

[12] Nu lader os stride allsommest Mod Synden, hun haver Guds Søn korsfest, Thi ville vi hende hade; Og takke || Gud som os haver løst Fra sorrig og aldskens Vaade.